

di 2

vandaag waren er enkele interessante bezoekers in de donjon

vooreerst was er het bezoek van ibrahim, een jonge burkinees, die hier samen met z'n vader twee maanden stages brons gieten kwam geven gedurende die twee maanden zamelden ze geld en kledij in, die dan in hun dorp werd verdeeld aangezien eve covid had opgelopen, vroeg ze me of ibrahim hier mocht komen logeren en uiteraard was dat geen probleem

het was een zeer leerrijke uitwisseling

ibrahim was zeer verrast, dat ik besloten had om dichterbij hun sobere levenswijze aan te leunen, terwijl zij net dromen om dichterbij onze luxueuzere levenswijze aan te leunen en dat gaf natuurlijk heel wat stof tot nadenken

hij vertelde honderd uit over hun manier van leven

dat ze gedurende het natte seizoen maïs telen, dat ze die dan vermalen tot meel

dat meel vormt hun basisvoedsel voor het ganse jaar en het wordt met water, dat ze manueel uit de 20 m diepe waterput halen, vermengd tot koeken daarna gaan ze dagelijks (!) te voet (!) naar de markt om meel te verkopen en daarmee seizoen groenten te kopen, die dan allemaal in één saus gaan, die de maïskoeken vergezellen

koken gebeurt op een vuur van hout of houtskool

het meel wordt ook verkocht om andere zaken mee te kopen, zoals bijvoorbeeld benzine of een telefoon

zeer zelden wordt er vlees gegeten en als ze bovendien gebeurt dit in kleine hoeveelheden : één kip wordt met de ganse familie van 22 personen gedeeld

ze leven samen met de ganse familie rond een centrale binnenplaats, waarrond dan allemaal huisjes zijn gebouwd

er is ook altijd één huisje vrij om gasten te ontvangen

gasten ontvangen staat heel hoog bij hun aangeschreven, ze zien het als een eer

gasten hebben ook altijd voorrang op het gezin : indien nodig, gaat het gezin in de opslagplaats of zelfs onder de blote hemel slapen, zodat de gasten in een bed onder een dak kunnen slapen

gaandeweg merkte hij m'n groeiende enthousiasme op en hij was wat verward, dat er iemand, die woonde in een klein kasteel met stromend warm water, een gasfornuis, een koelkast, een privé wagen, wou opgeven om meer zoals hen te gaan leven

na wat uitleg over het project verstond hij het wat beter, maar toch kon hij z'n oren moeilijk geloven

hij was ook vol bewondering over het feit, dat het hier even warm was als daar (het is hier de ganse week tussen de 35 en 38 graden), maar dat alles toch nog behoorlijk groen staat en er water uit de bronnen blijft komen

een moment, dat eveneens tot nadenken stemde, was wanneer hij de koelkast opende om iets terug te plaatsen en me zei, dat de koelkast vol stond, terwijl ik vond, dat ze eigenlijk bijna leeg was en ik dringend inkopen diende te doen

het gesprek met ibrahim bevestigde ook, dat ik pas een nieuw voertuig diende te kopen, als ik eenmaal wist wat ik nodig had

als ik bij gemeenschappen zou aansluiten, die gasten ontvangen als een eer beschouwen, zou ik enkel een voertuig nodig hebben om me te verplaatsen

als ik evenwel langdurig in de wagen zou dienen te slapen, dan was de nood heel anders

bovendien is het ook logisch om te kijken welke voertuigen er ter plaatse rond rijden één van de voertuigen, die me fascineert, zijn de land cruiser buschtaxi's, vooral diegene met ronde koplampen en TOYOTA op het radiatorrooster nieuw kosten deze buschtaxi's echter een fortuin en voor een professionele ombouw tot woonwagen met een ingebouwde daktent ben je zo'n 20.000 € armer dat zijn bedragen, waarin ik mij vijf jaar geleden wel kon vinden, maar waarvan ik nu steil achterover val

ik heb een hzj75 uit 1996 op *leboncoin* gevonden met een ingebouwde daktent gevonden voor 16.500 euro (zie foto), dat is zowat het enige die ik haalbaar vind (recentere modellen worden aangeboden voor meer dan 35.000 euro wat ik krankzinnig vind) alleen had hij het toyota logo op het radiatorrooster maar anders vond ik hem wel super maar zoals gezegd, eerst zullen we zien wat de noden zijn en wat er daar ter plaatse rond rijdt

de andere bezoekers waren een koppel die de donjon op park4night gevonden hadden en die met hun volkswagen *westfalia* een nachtje kwamen kamperen

het was de eerste keer, dat ik effectief in een ingebouwde daktent kroop en het gevoel zat wel super OK

zij vertelden me, dat ze vrienden hadden, die op wereldreis waren geweest en van alle landen, die ze hadden bezocht, was marokko hun favoriet vooreerst was er de spontaneïteit en de gastvrijheid van de mensen, het gemak, dat veel marokanen frans of engels spreken en verder was de natuur en de landschappen overweldigend en zeer gevarieerd op behoorlijk kleine afstanden niet dat het mijn keuze zou veranderd hebben, maar een extra bevestiging is natuurlijk altijd leuk

het is nu een vijftal dagen, dat ik m'n *future self journal* bijhoudt en het is ook het moment om eens te debriefen

het eersste, dat me opvalt, is de verandering van mindset tegenover winderigheid en slappe stoelgang

daar waar ik het vroeger negatief bekeek, bekijk ik het nu meer als neutrale observeerder

het beste resultaat wordt voorlopig bekomen via de combinatie havermout en rijst, aangevuld met een planteninfuus als drank

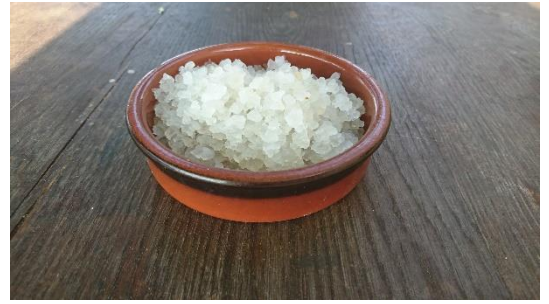
ik heb bovendien ook al weerstand ondervonden van m'n onderbewustzijn, dat veranderingen haat en me probeert te demotiveren om verder te doen

www.toursdesmiracles.org | info@toursdesmiracles.org

dat is in de vorm van het kleine stemmetje in jouw hoofd, dat zegt, dat de resultaten toch niet zo spectaculair zijn

vandaag heb ik ook voor de eerste keer vruchtenkefir gemaakt
dat is een gefermenteerde drank op basis van water, suiker, vruchten, citroen en natuurlijk de kefirkorrels (zie foto)
het wordt hier als een soort frisdrank gedronken, die de gezondheid stimuleert aangezien het zeer veel vitamines bevat en bovendien de darmflora herstelt
vruchtenkefir is hier zeer populair en het was dan ook niet moeilijk om ergens korrels te krijgen
benieuwd wat dit in de toekomst zal betekenen voor mijn gezondheid

vandaag staat er ook een nieuwe versie van de website online, waar de maximale en onvoorwaardelijke verbondenheid met het ware, authentieke zelf centraal staat
de zelfevaluatie curve heeft een prominente rol gekregen en ik heb ook een tweede curve, de colinda/michèle curve toegevoegd

ook het *future self journal* heeft een prominente plaats gekregen
iedere vorm van slechte gezondheid en mentaal lijden wordt hierbij gezien als een leraar, die ons opnieuw dichterbij ons ware, authentieke zelf kan brengen

vandaag heb ik ook feedback gekregen van bernard op de blog
tijdens hun bezoek had ik gezien, dat hij sceptisch reageerde op de zeer positieve resultaten van michèle
hij bevestigde dat deze vooruitgang in een veilige omgeving, zoals deze van de moederschoot, waren gebeurd en betwijfelde of dit zo zou blijven *als ze in de werkelijke wereld* zou dienen te functioneren

dat was ook zowat het standpunt van lucie, die mij zei, dat het makkelijk was spiritueel te leven als je als een soort heremiet leeft in een paradijselijke omgeving
mijn standpunt verschilt daarin en ik wordt hierin ook bevestigd bij het lezen van het *how to do the work* boek

ikzelf ben ervan overtuigd, dat we enkel ons maximaal potentieel kunnen benutten als we maximaal en onvoorwaardelijk verbonden zijn met ons ware, authentiek zelf

dat betekent ook, dat wanneer je je niet veilig voelt in een omgeving, je deze omgeving zal willen verlaten
als kind is dat moeilijk, maar als volwassene is dat veel makkelijker

je kan natuurlijk discussiëren en zeggen, dat je de werkelijkheid ontvlucht
dat het via meditatie en mindfulness mogelijk is om zelfs in de meest toxische omgeving volledig verbonden te blijven met jouw ware, authentieke zelf
ik zal dat ook niet ontkennen, want het volstaat ervan jouw geest te overtuigen, dat deze toxische omgeving jou veiligheid en geborgenheid geeft, en dan zal dat op den duur in de autopiloot van het onderbewustzijn opgenomen worden

ikzelf zie dit echter als geen toegevoegde waarde, aangezien de huidige technologie ons toelaat om ons te verplaatsen naar waar we maar willen
tenzij je natuurlijk deze toxische omgeving zou nodig hebben om jouw volle potentieel te ontdekken, ontwikkelen of benutten

ikzelf zie dit eerder als geen affiniteit hebben met de werkelijke wereld, hetgeen ook klopt, aangezien de *mainstream* maatschappij veel minder verbonden is met hun ware, authentiek zelf en mijn affiniteit inderdaad uitgaat naar mensen, die verbonden zijn met hun ware, authentieke zelf
ikzelf zal me pas zorgen maken als ik me niet goed en veilig zou voelen bij een gemeenschap, die verbonden leeft met hun ware, authentieke zelf in een setting waarmee ik affiniteit heb
dan heb ik een écht probleem, maar ik heb het volste vertrouwen, dat, wanneer deze situatie zich voordoet, ik ook dit zal beschouwen als een leraar, die me toelaat om verder te groeien

mijn moeder heeft me talloze keren het verhaal verteld van maria, één van de vrouwen, die een grote invloed gehad heeft op mijn leven
maria was de goedheid zelve, ik kan van deze vrouw eigenlijk niks verkeers vertellen
zij was een buurvrouw, die af en toe onze babysit was
op een avond wou ik absoluut niet gaan slapen en ik riep tussen het wenen door continu de naam van maria
ten einde raad zijn mijn ouders de buurvrouw gaan halen en toen ze aankwam en ze *wardje dodo doen* zei, ben ik als een blok in slaap gevallen
dit is voor mij een prachtig voorbeeld van zich veilig en geborgen voelen, net zoals in de moederschoot

ik ben ermee akkoord, dat het wat over jouw conditioneringen zegt, als je in paniek en stress geraakt, wanneer je je niet veilig en geborgen voelt
maar wanneer je als een neutrale observator vaststelt, dat je je niet veilig en geborgen voelt en je verplaatst je naar een plaats of een situatie, waar je dat wel voelt, dat dit niks te maken heeft met vluchten

dat is hetzelfde als wanneer je *nee* zegt tegen iemand
wanneer je dat doet met een schuldgevoel, zegt dit iets over jouw conditionering
wanneer je dat doet met een neutraal gevoel, zegt dat gewoon, dat je daar geen affiniteit mee hebt

een laatste voorbeeld, die me voor de geest kwam, was het verhaal van *david venter*
dit was één van de advocaten van nelson mandela, die ik had gevraagd hoe die man het zo lang in de gevangenis had vol gehouden, terwijl hij op zich niks verkeers had gedaan
het antwoord van david is me heel helder bijgebleven : "nelson zei : ze kunnen alles van me afpakken en proberen kapot te maken, maar mijn geest, die blijft van mij en intact"

over mindfulness gesproken 😊

ma 8

het gesprek met ibrahim van vorige week en vooral het verhaal over gebrek aan regen en groen, deed me besluiten om ook de rif midden-atlas aan de roadtrip toe te voegen
dit is eigenlijk één van de mogelijke aanrijroutes naar de hoge atlas en het is bovendien een regio waar er eveneens behoorlijk wat regen valt en waar er eveneens berbers wonen

www.toursdesmiracles.org | info@toursdesmiracles.org

dat leek me logischer, dan de drukbevolkte atlantische kustlijn te volgen tot agadir om de regio onder het atlasgebergte te bereiken

in dat geval zou het logischer zijn om ergens in oktober te vertrekken, in plaats van januari of februari
tot midden oktober is het weer in zuid frankrijk behoorlijk goed, dus er is zeker geen reden om nog vroeger te vertrekken

dit zou bovendien toelaten om op een rustig tempo en onder gunstige meteo omstandigheden de rif/midden en hoge atlas te verkennen gedurende de maand oktober/november

in december zou ik dan ten zuiden van de atlas verblijven om dan in januari via de kust terug te keren naar tanger
daarna zou ik nog wat werken in de tuin in de donjon
als de zuivelfabriek en *sunshine* tegen oktober niet verkocht zou zijn, zou ik ze dan opnieuw te koop zetten
wellicht zou ik dan ook nog eens naar belgië afzakken om alles op punt te zetten

ondertussen terug wat feedback gehad over de blog en de website en deze bevestigen mijn persoonlijk gevoel
dat er opnieuw schot zit in de evolutie, dat de boodschap helderder en de methodiek bruikbaar geworden is

de laatste maanden zit ik met een gemiddelde van 70% verbondenheid met mijn ware, authentieke zelf en dat is ook een behoorlijk spectaculaire vooruitgang
dat is dezelfde conditionering, die ik als 12-jarige had en dus is de *final countdown* naar 0 begonnen

als 12-jarige was ik behoorlijk fervent bezig met postzegels verzamelen en nu stel ik vast, dat ik behoorlijk fervent bezig ben met het verzamelen van groenten
uit de tuin en fruit en pluimen uit de natuur ... toeval?
door het toepassen van de nieuwe methodiek veronderstel ik dat deze lijn wordt doorgetrokken

het *in utero* gevoel, dat een prominente plaats heeft gekregen in de nieuwe versie van de website, heeft me ook nieuwe inzichten gegeven over de nieuwe
beheerders van de zuivelfabriek en de donjon
tijdens mijn spiritueel groeiproces waren deze gebouwen en hun omgeving als een soort baarmoeder voor mij, aangezien ze een gevoel van rust, veiligheid en
geborgenheid gaven
in het geval van de donjon is het *in utero* gevoel zelfs behoorlijk letterlijk te nemen, aangezien het gebouw letterlijk ingekuipt ligt in een kelkvormig dal ... een
soort heilige graal zeg maar

dit *in utero* gevoel is cruciaal bij de mentale wedergeboorte, omdat dit gevoel de basis is om terug meer en meer verbonden te leven met ons ware, authentieke
zelf

dat is de functie, die de gebouwen voor mezelf hebben vervuld en ik zou het zeer zinvol vinden als ze deze functie verder zouden kunnen blijven vervullen,
weliswaar op grotere schaal
dat ze mensen ontvangen, die dagelijks opnieuw een stukje mentaal opnieuw geboren willen worden en dat ze dit proces faciliteren door het *in utero* gevoel te
versterken

de nieuwe conciërge-beheerders zouden dan de begeleiders van dit proces kunnen zijn
de operationele kosten kunnen dan gedragen worden door de vrije giften van de gasten
lijkt me een levensvatbaar concept, alleen blijft natuurlijk altijd de vraag hoe fondsen te vinden voor de aankoop
en op dit moment is er natuurlijk ook het kleine detail, dat er niemand is, die met dit voorstel is afgekomen 😊
maar ik blijf geloven, dat de gebouwen een zinvolle *in utero* functie zullen invullen in de toekomst

ondertussen zijn we stilaan de marokko reis aan het voorbereiden
ik ben bezig wat tweedehands stafkaarten en reisgidsen te zoeken op *leboncoin* en op de *park4night* en *ioverlander* apps ben ik bezig om wat particulieren te
zoeken, die net als ik hun terrein openstellen voor kampeerders

het voordeel hiervan is, dat je fysiek iemand ter plaatse hebt, die de streek kent en dus ook informatie kan geven, jou in contact kan brengen en hulp kan bieden
bij praktische problemen

de plaats kan ook als uitvalsbasis dienen om de streek te verkennen
ik heb ook besloten, dat het geen must is om iedere dag in de auto te overnachten
als de météo te slecht zou zijn, bijvoorbeeld bij vrieskoude of zandstorm, of als ik eens veel stroom of wifi nodig zou hebben of bijvoorbeeld ziek zou zijn, zou ik
ook in een b&b logeren

op de één of andere manier doet de tocht door marokko mij denken aan de zendingsreizen van de apostel paulus, die in het boek *handelingen van de apostelen*
zijn opgenomen
ik las het boek in een tweetal uur uit en het heeft inderdaad behoorlijk wat parallellen met het *les tours des miracles project*

de reizen, waarbij hij te gast is bij 27 gemeenschappen van gelovigen, die zeer nauw verbonden in harmonie leven met elkaar en geen persoonlijke bezittingen
meer hebben, zijn zeer vergelijkbaar met de *tours des miracles*, die ik wil doen, eenmaal er authentieke gemeenschappen in kaart zijn gebracht
hij verplaatst zich hierbij hoofdzakelijk via de scheepsroutes, die je als de taxi's uit de oudheid kunt zien, hetgeen ik nu eerder via de *taxis de brousse*/buschtaxi's
land cruisers zie gebeuren
hij stelt zich als leerbewerker ook ten dienste van de gemeenschap en ook voor mij is het inderdaad logisch, dat iedereen zijn/haar talenten ontdekt, ontwikkelt
en ten dienste stelt van de gemeenschap

de voorbije dagen heb ik ook een mooie ervaring van verbondenheid met de omgeving gehad
met de hoge temperaturen zijn er 's avonds veel tijgermuggen op pad
vroeger zou ik deze muggen weggejaagd en zelfs doodgeept hebben en nu beschouw ik ze als zuster muggen, die mij een druppeltje bloed komen vragen

ik heb vastgesteld, dat ik geen irritatie ondervind als ik de muggen laat landen en rustig hun druppeltje bloed laat opzuigen
als ik ze evenwel halverwege onderbreek, dat is het moment waarop je de kleine pijscheuten voelt, dan ondervind ik wél jeuk
zo heb ik gisteren vijf tijgermuggen zien landen en bloed zuigen en wellicht zullen er nog meer langs gekomen zijn, die ik niet heb gezien, maar vandaag heb ik
geen enkele jeuk ondervonden

vandaag heb ik mij ook voor de eerste keer bewust laten bijten door een daas
daar waar de muggen ons steken, gebruiken de dazen een soort mesjes om onze huid als het ware open te snijden
daardoor voel je de pijn ook wat langer en intenser, maar ik was vastbesloten om stil te blijven zitten en de daas haar werk te laten doen

www.toursdesmiracles.org | info@toursdesmiracles.org

buiten het kleine litteken van enkele mm, heb ik nadien geen jeuk of irritatie gevoeld en ook was er totaal geen sprake van een bult dat lijkt het verhaal van de tijgermuggen te bevestigen, dat als je de mindset van een vrijwillige bloeddonor hebt, dat het bezoek van de vrouwelijke daas en de mug voorspoedig verloopt

gisteren ook een telefoontje gekregen van ons moeder één van de opmerkelijkste zaken, die ze zei, was, dat ze nu niet meer achter de zaken stond, die ze vroeger geloofde en dus had gedoceerd aan haar leerlingen, maar dat ze toen van niks beters wist een veranderende perceptie bij eenzelfde gebeurtenis is een mooie illustratie bij onze conditionering en het feit, dat ons lijden een illusie is er is maar één reactie, die constant blijft, en dat is wanneer we onvoorwaardelijk verbonden zijn met ons ware, authentieke zelf

woe 10

toen ik beslist had om de trip naar marokko te vervroegen, had ik gelijk ook een boodschap in het universum gestuurd om het toch mogelijk te maken om nog een compromis te tekenen vooraleer ik afreisde

gisteren avond kwam er een berichtje van heidi *uit de lucht gevallen*

heidi is [gestalt](#) en [contextueel](#) therapeute en toen ik dat ging opzoeken, zag ik dat dit inhoudelijk zeer in lijn lag met de actuele versie van de website haar partner bart is docent, inspirator, schrijver en luisteraar en buiten het luisteren, ligt dit ook inhoudelijk zeer in lijn met de actuele versie van de website

ze hebben de zuivelfabriek gisteren al een eerste keer bezocht en het gebouw en de omgeving sprak hen zeer aan

we hebben vandaag een videogesprek gehad en ook dat voelde behoorlijk goed de rust, veiligheid en geborgenheid, die de zuivelfabriek biedt, zal een heuse meerwaarde zijn voor hun project ik voel dat zij echt in aanmerking komen om de volgende beheerders van de zuivelfabriek te worden

ze gingen nog enkele keren de zuivelfabriek bezoeken om te zien of de mayonaise tussen hen *pakte* en ook gingen ze de financiële haalbaarheid bekijken indien beide zaken bevestigd worden, dan zouden bart en heidi wel eens de nieuwe beheerders kunnen worden

ik observeerde mezelf en er was geen gevoel van euforie te bespeuren, maar eerder een gevoel van *het is goed zo* dat was een groot verschil tegenover de euforie van vorig jaar, die ik voelde, toen ik de verkoopovereenkomst had ondertekend

vrij 12

vandaag is *sunshine* door de keuring geraakt ik heb dan direct foto's gemaakt en hem te koop aangeboden op *leboncoin* ofwel kan ik hem zo verkopen vooraleer ik naar marokko vertrek, ofwel kijk ik om hem te herklasseren als bestelwagen bij mijn terugkeer in beide gevallen dienen er paperassen in orde gebracht te worden en daarvoor zal ik maandag naar de garage in de buurt gaan om te kijken of ze mij kunnen helpen

ik heb ook even gedacht om de graafmachine te verkopen, maar ik heb beslist om dit niet te doen ze kost me geen geld qua verzekeringen, taxen en keuringen en bovendien kan ze echt nog van pas komen eenmaal ze operationeel is

vandaag kwamen er ook melkkefir korrels uit de lucht gevallen via de buurvrouw antoinette ik had haar enkele flessen vruchtenkefir gegeven en ze vroeg of ik geen interesse had in melkkefir korrels voor de eerste keer in jaren had ik volle melk gekocht in plaats van halfvolle en ik heb dan uiteraard direct de fermentatie gelanceerd aangezien het vandaag opnieuw tegen de 40 graden was, kwam de fermentatie snel op gang en het was precies of de geur mijn ingewanden reeds rustiger maakte hier zit precies wel toekomstmuziek in

ik heb beslist om vanaf maandag *toto*, dat is het koosnaampje voor de toyota land cruiser, in te richten en er ook in te slapen ik zal de passagierszetel er uit halen, zodat ik langs deze kant een éénpersoonsmatras kan leggen die zal ik dan laten steunen op betonblokken van 30 op 30 dat laat me genoeg hoofdruimte en ook wat bergruimte er onder via *leboncoin* heb ik tweedehands ook een 12/230V converter gevonden om de laptop op te kunnen laden als ik aan het rijden ben en heb ik kaarten en reisgidsen gekocht verder ben ik begonnen met kijken om wat pdf's van interessante boeken te downloaden, zodat ik avondlektuur heb

de nieuwe versie van de website staat nu ook online in alle drie de talen tot vorige maand was de blog de meest gelezen pagina, maar nu stel ik tot mijn vreugde vast, dat de pagina's over ware, authentieke individuen, gemeenschappen en mensheid nu meer gelezen worden

ik kan niet wachten om te beginnen met de ware, authentieke gemeenschappen te inventariseren en dus zou het super zijn als ik daar input zou krijgen want wellicht zijn er in het verleden ook al mensen geweest, die hier naar hebben gezocht het volstaat om die informatie samen te brengen en daarvoor is de website het ideale platform voor

's avonds was er opnieuw een prachtige bloedmaan vanuit de hangmat, in alle stilte, bij een comfortabele temperatuur naar dit verschijnsel kijken is een perfect voorbeeld van het baarmoedergevoel

woe 17

gisteren zijn de kaarten en reisgidsen toegekomen en uiteraard ben ik al beginnen lezen de bedoeling is om *hotspots* op *google maps* aan te duiden en dan aan de hand daarvan een route te bepalen

één van de zaken, die mij het meest heeft getriggerd, was de *djellaba*, een traditioneel gewaad van de berbers mét een kap daar zie ik mij eigenlijk al direct in rond lopen, alleen liefst in een sobere vorm en in een uni aarden kleur

in de loop van de dag heb ik dan verschillende pogingen gedaan om *sunshine* te verzekeren om dan de *carte grise* in orde te maken

opnieuw botste ik op een kafaiaanse situatie : om te verkopen, moet de *carte grise* op mijn naam staan, daarvoor heb ik een verzekering nodig op mijn naam en die kan ik niet krijgen omdat het voertuig als vrachtwagen staat ingeschreven en ik niet het juiste rijbewijs heb

zelfs als ik belooft om 0 km te rijden en alle verantwoordelijkheid op mij te nemen, heb ik nog niemand gevonden, die mij wil helpen

vroeger zou mij dit mateloos gefrustreerd hebben, en nu zie ik het lijden van een niet ingevulde verwachting als een zegen in mijn deconditioneringsproces

na een lange afwezigheid heeft de torenvalk opnieuw van zich doen spreken misschien zit de regen en de koelere temperatuur van de afgelopen dagen er voor iets tussen, maar het was in ieder geval een blij weerzien

in de namiddag ben ik dan begonnen om *toto* reisklaar te maken ik heb de passagierszetel verwijderd, zodat ik wat planken kon leggen, die ik op betonblokken laat rusten zowel onder als achter het "bed" is er dan stockageruimte de linkerkant is dan het "wandelpad" en achter de bestuurderszetel is er ook nog stockage plaats de bedoeling is, dat de zaken, die daar gestockeerd worden, tijdens het rijden het volledige wandelpad bedekken, om heen en weer geschuif te vermijden

met deze opstelling kan ik een plooiestoel en een 5tal dozen/koffers stockeren, die afhankelijk van de bereikbaarheid, de zaken bevatten, die ik dagelijks (voeding) of eerder zelden tot nooit (bv geneesmiddelen) zal gebruiken ik ben een excel aan het maken met de zaken, die ik per doos/koffer zal gebruiken

woe 31

eerder deze maand was het opnieuw van dat : de voeding van de computer werkte niet meer op een moment van onoplettendheid had ik aan de voedingskabel gehaperd en de laptop was van de pianostoel op de grond gevallen

ik bleef er deze keer behoorlijk kalm bij en besloot een back-up te nemen van de nieuwe bestanden en de rest van de batterij te bewaren voor noodgevallen enkele dagen later kreeg ik 's nachts ik het idee om te kijken met de buurman karl of hij dit kon repareren karl had thuis enkele pc's staan en die stonden allemaal zonder beschermkast te draaien, dus ik veronderstelde wel, dat hij daar ervaring mee had dat bleek het geval te zijn en na vijf minuten kon de laptop opnieuw opgeladen worden

voor de rest gebeurde er eigenlijk niet zoveel en dus zou het deze maand een korte blog worden, althans dat dacht ik halverwege de maand hoe fout kon ik zijn 😊

de laatste dagen begon het te kriebelen om een nieuwe versie van de website te maken in deze nieuwe versie zouden het overlevingsinstinct centraal staan hoe dit enerzijds onze grootste bondgenoot was geweest tijdens onze evolutie en hoe die anderzijds de grootste rem was op onze huidige evolutie dus konden we ons de vraag stellen in hoeverre het nog relevant was en wat er zou gebeuren als we ons overlevingsinstinct zouden overstijgen

ook het dagboek van de toekomstige zelf is verder geëvolueerd naar een soort gebed, waar ik dingen zegen en me ook zelf gezegend voel

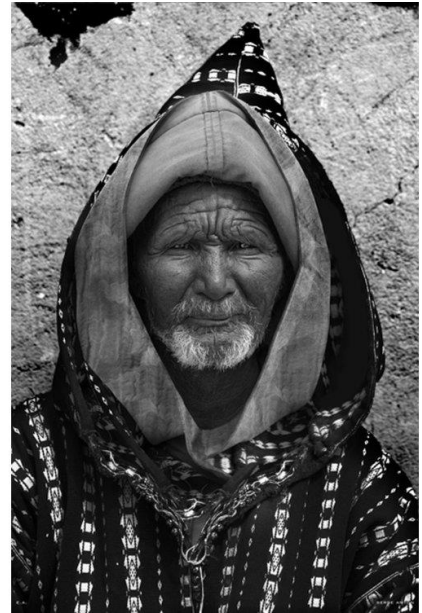
verder heb ik ook het wifi/spotify/ ... zendmastensymbool toegevoegd aan het woord (((ware))), zodat dit een soort aura krijgt, dat gedurende de hele site terug komt

ook heb ik de donjon als eerste (((ware))) gemeenschap op een wereldkaart gepositioneerd met een beschrijvende fiche in drie talen op deze fiche staat dat de donjon plaats biedt aan sedentaire individuen, met als enige voorwaarde, dat die zich minstens op punt 7, het punt waar ik me zo ongeveer op bevindt, op de as van (((ware))) verbondenheid bevinden ook biedt de donjon plaats aan (semi)nomaden, waaronder ikzelf, onder voorwaarde, dat die zich minstens op punt 5, het punt waar lucie zich bevindt, van de as van (((ware))) verbondenheid bevinden

vandaag heb ik de draft versie klaar en het geeft mij een voldaan gevoel

ik voel me meer en meer bodhisvatta, dat is een wezen, die niet enkel naar persoonlijke verlichting streeft, maar de laatste stap naar verlichting uitstelt om anderen te kunnen helpen op hun pad naar verlichting opnieuw terug te vinden toen ik deze definitie voor de eerste keer las, resoneerde dit heel sterk

de ervaring leert, dat iedere nieuwe versie ook een teken is van mijn persoonlijke evolutie, al huppelt de praktijk meestal 1 eenheid op de as van (((ware))) verbondenheid en dat is ook logisch

het is gemakkelijk om te schrijven, dat we in onvoorwaardelijke liefde en in het hier en nu dienen te leven, maar het continu doen, 24 uur per dag, dag na dag, is een heel ander verhaal

deze middag kreeg ik telefoon van heid ivm de zuivelfabriek

ze zat met gemengde gevoelens : enerzijds had de mayonaise *gepakt* tussen hen en het gebouw en hadden ze veel ideeën, die ze konden uitwerken anderzijds was het financiële plaatje een tegenvaller en dat zorgde voor een verlamdend gevoel van angst

het was wel grappig, want hetgeen voor hen verlamdend werkte, werkte voor mij juist bevrijdend haar verhaal bevestigde, dat voor hun het materiële slechts bijkomstig was met hen als de nieuwe beheerders, zou de zuivelfabriek niet tot een geldfabriek omgevormd worden ik stelde haar voor, dat ik zou optreden als bank voor de 100.000 €, die dienden overbrugd te worden en dat ik bereid was om dit te doen zonder interest of garantie

toen de telefoon neer lag, overviel mij een gelukzaligheid, die ver verwijderd was van de euforie van de eerste keer, toen ik mondeling mijn akkoord had gegeven om de zuivelfabriek aan johan en elisa te verkopen, nu zo'n jaar geleden in een klassieke verkoop, waar beide partijen proberen het onderste uit de kan te halen, zou het voor bart en heidi nooit mogelijk geweest zijn om de nieuwe beheerders te worden van de zuivelfabriek, zonder zichzelf (nog verder) te verloochenen op energetisch vlak was dit de mooiste oplossing om de energie van het universum maximaal te verhogen en dat was de reden van mijn gelukzaligheid

in de namiddag kreeg ik bezoek van guillaume en éléonore, die gereageerd hadden op mijn zoekertje op *leboncoin* voor conciërges, die voor het huis en de honden zouden zorgen tijdens mijn eerste *tours des miracles* reis in de annonce had ik gezegd dat de mensen, die in aanmerking kwamen, zich minimaal op positie 5 van de as van (((ware))) verbondenheid dienden te bevinden

ik was wat zenuwachtig voor de ontmoeting, want stel je voor, dat ze zich beiden boven de 7 op de as van (((ware))) verbondenheid zouden bevinden

net voor hun ontmoeting was ik de nieuwe versie van de website beginnen te lezen en na de eerste pagina ben ik gestopt omdat ik het resultaat niet OK vond

kort daarna kwamen guillaume en éléonore aan, na een rit van zo'n 5 uur

de ontmoeting verliep meer dan aangenaam

zoals wel meer het geval is met mensen, die geïnteresseerd zijn in en in lijn liggen met het project, was ik een spraakwaterfall en betrapte ik me erop, dat ik hen veelvuldig onderbrak, maar dat bleek hen niet te deren

toen kwam het moment van de *waarheid* : we zouden van ons drieën de curve van (((ware))) verbondenheid opmaken met ons drieën maten we alle curves uit en dat ging eigenlijk met een sprekend gemak en heel naturel

de gele lijn van éléonore en de grijze lijn van guillaume zijn terug te vinden op de volgende grafiek

éléonore vertelde, dat ze een eigenaardige, niet zo aangename jeugd had beleefd, waarbij haar familie als een soort clan weg van de maatschappij functioneerde

ze had geen tv, geen internet, geen pc ... en eigenlijk vind je dat ook terug in de curve, die zeer hoog blijft rond de waarde 6 en wat aan de "dalai lama" doet denken

op haar 29ste had ze een burn-out gehad, maar energetisch is daar niet zoveel van te merken

guillaume heeft ook een heel interessante curve, met twee scherpe dalingen tussen zijn 7 en 12 en zijn 20-22 jaar en ook een zeer spectaculaire remontada op zijn 35ste, toen hij zijn job vaarwel heeft gezegd en een hele tijd op retraite in een klooster heeft verbleven

daar heeft hij god om hulp gevraagd en zich volledig overgegeven aan zijn genade

na enkele maanden heeft hij een zeer diepgaande ervaring gehad, die zich op het punt 9 van de as bevond, die enkele maanden geduurd heeft en waar hij me bij een volgende ontmoeting meer over zal vertellen

in ieder geval was ik ook geïnteresseerd in de twee eindwaarden van de curves om te zien of ik de *gardiens* voor komende winter had gevonden

met een 6 en een 6,5 lagen de waarden ruimschoots boven de 5 waarde, die ik voorop had gesteld en dat bevestigde mijn intuïtie

ik heb hen dan ook verteld, dat ik met veel plezier het beheer van de donjon aan hen zou overlaten gedurende de *tours des miracles* tocht door marokko

dat was het einde van een intense, boeiende, vermoeiende en bevredigende dag

